

Camí de Muntanyola, Camí de Vic, Camí de França o Camí de Sant Jaume a Girona

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Camí de Muntanyola, s/n
Emplaçament: Del Pla de la Carrera s'enfila cap al Serrat Gran de Postius
Alçada: 840

Coordenades:

Latitud: 41.86765
Longitud: 2.12691
UTM Est (X): 427543
UTM Nord (Y): 4635450

Classificació

Número de fitxa: 08079 - 48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Medieval
Segle: XI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de l'Estany
Autoria de la fitxa: Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un camí amb un traçat que parteix del nucli històric en direcció a l'est. El camí comptava amb el terreny natural com a ferm, amb una amplada de pas aproximada de 4 peus; equivalents a gairebé 1,70 m de mitjana (el 1862). El camí sortia del poble de l'Estany pel costat de cementiri i de l'església del Monestir de Santa Maria de l'Estany, fins al Pontarró, i continuava cap al pla de la Carrera pel costat del mas de la Carrera, ben a prop de diverses fonts (fonts d'Auró, font de Ferro, font de Sentes) i continua cap al serrat Gran de Postius fins a Muntanyola, pel costat de la font Canaleta (dins el terme municipal de Muntanyola).

Observacions:

A la vora del camí de Vic, es poden trobar diverses fonts:

Font de Sentes (el topònim possiblement feia referència al fet que l'aigua feia mala olor de sentina), [Carreras, 1982],

Conjunt de fonts d'auró (el topònim fa referència a una espècie d'arbre; l'auró. En aquest indret es plantejà un projecte de balneari entre 1852 i 1890, que no va arribar a reeixir.

Història

Aquest camí, que comunicava amb la seu bisbal de Vic, possiblement facilità l'any 1080 l'assentament d'un priorat agustinià a la vora de la riba de l'estany natural pre existent. La seva importància també quedà reflectida amb l'existència d'una creu de pedra propera al Pontarró, actualment desapareguda, situada en el camí de Vic, a prop del Mas Carrera. En donen notícia el 2 de novembre de 1551, Nicolau Carrera i el seu fill Jaume, hereus i propietaris del mas Carrera, de la parròquia de Sant Feliu de Terrassola, quan arrendaren per quatre anys a Gabriel Pla, de la mateixa parròquia, unes feixes de terra de les possessions del mas Carrera situades "enlo lloch vulgarment anomenat de jus lo camp del Ponterró del Stany". Afrontaven a solixent amb un "marge gros qui és dejus la creu de pedre qui va a la Carrera". (...) A sol ponent "part ab lo camí públic qui ve del Stany ha Sent Pheliumigenssant lo torrent qui discorre y descendex del Prat del Stany y part ab dit torrent." A tramuntana, "part en dit torrent y part ab la ffont de la Salgueda". [APSME, lligall 1503/1552 " Puigferrat, 2014]. Possiblement es tractava d'una creu de pedra de característiques similars a la que s'ha conservat al costat del Raval del Prat fins a l'actualitat.

En el qüestionari sobre els principals camins existents al poble de l'Estany, respost per l'alcalde Joan Tort l'any 1862, el camí de Vic és el segon en aparèixer descrit, i s'indica que en aquell moment tenia una amplada mitja d'uns 4 peus (equivalent a uns 1,70 m), que era un camí de ferradura, i que es trobava en mal estat, essent una part d'ell pràcticament intransitable.

També s'esmenta que "es de mayor interés para conducirse a los mercados de Vich, ciudad de conveniencias (...). [H03] En el mapa planimètric de l'Estany elaborat per l'Instituto Geográfico y Estadístico de España de 1914, i copiat pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1936, s'observa com encara a començament del segle XX se'n conservava intacte el traçat, i se l'anomena "camino de Estany a Muntayola" [H06]

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural

de l' Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona.

PUIGFERRAT, Carles (2014). Estudi històrico-documental previ a la restauració d'algunes dependències del monestir de Santa Maria de l'Estany (Moianès), [buidat parcial de l'Arxiu Parroquial de Santa Maria de l'Estany-APSME], L'Estany (Inèdit). TABÉ, Matías; De CLASCÀ, Antonio (1890). Aguas minero-medicinales del Estany descubiertas en 1852. Tipolitografia Luis Tasso. Barcelona.

